

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

24. 07. 2023 - 30. 07. 2023

motto týdne:

„ Bůh řekl, stále na vás myslím. “

PONDĚLÍ 24. 07. sv. Šarbela Machlúfa, kněze, poustevníka

Ex 14,5-18; Žl Ex 15,1-2.3-4.5-6 Komentář: **Mt 12,38-42**

I dnes mnozí chtějí znamení. Kristovo vzkříšení a jeho nový život v církvi ať je výmluvným ukazatelem ve zmatcích doby!

ÚTERÝ 25. 07. svátek sv. Jakuba, apoštola

2 Kor 4,7-15; Žl 126,1-2ab.2cd-3.4-5.6 Komentář: **Mt 20,20-28**

Nepodobají se naše přání oné žádosti maminky synů Zebedeových? Není naše představa o Bohu zjednodušená?

STŘEDA 26. 07. památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie

Ex 16,1-5.9-15; Žl 78,18-19.23-24.25-26.27-28 Komentář: **Mt 13,1-9**

Dobrý rozsévač svým semenem nešetří, na rozdíl od nás, kteří dobro konáme pečlivě a někdy odměřeně, s rozmyslem.

ČTVRTEK 27. 07. sv. Gorazda, Klementa, Náhuma, Saba a Angelara

Ex 19,1-2.9-11.16-20b; Žl Dan 3, 52.53.54.55.56 Komentář: **Mt 13,10-17**

Stále být ve střehu, stále pozorovat a naslouchat je receptem proti „otupění srdce“. To hrozí tím víc, čím lépe a snadněji prožívám „svou víru“.

PÁTEK 28. 07. sv. Alfonzy Muttathupadathu, řeholnice

Ex 20,1-17; Žl 19,8.9.10.11 Komentář: **Mt 13,18-23**

Za Pánovu setbu ve mně zodpovídám jedině já. Záleží jen na mně, jakou připravím půdu pro Jeho růst!

SOBOTA 29. 07. památka sv. Marty, Marie a Lazara

1 Jan 4,7-16; Žl 34 (33), 2-3.4-5.6-7.8-9.10-11 Komentář: **Jan 11,19-27** *Pane, dej mi víru Marty, zvláště tehdy, když je mi smutno po odchodu mých drahých...*

17. neděle v mezidobí - Cyklus A 30. 07. 2023

Najít vzácný poklad musí být velmi strhující. Možná v té chvíli člověka napadne, jak moc bude nyní bohatý. Jenže bohatství znamená také odpovědnost. A nejde jen o perly či zlato. Velmi podobně je tomu také u milosti, kterou jsme přijali od Boha. Dnes se tedy chceme věnovat tématu odpovědnosti. Můžeme se modlit za ty, kdo nesou velkou odpovědnost ve společnosti či církvi, ale i za děti a mladé lidi a jejich přístup k odpovědnosti

1. ČTENÍ

Šalamounova vláda se datuje do 10. stol. př. Kr. Po smrti jeho otce Davida vznikla v království politická vzpoura. Šalamoun musí obhájit svůj nárok na trůn. Po těchto událostech k němu promluví Hospodin.

1 Král 3,5.7-12 Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: „Žádej si, co bych ti měl dát.“ Šalomoun řekl: „Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mladíček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu četného, který nelze pro množství ani sečíst, ani odhadnout. Dej proto svému služebníku chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?“ Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: „Poněvadž jsi žádal právě toto a nežádal sis dlouhý věk ani bohatství ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle – splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane.“

ŽALM 119 *Boží moudrost je větší než královská moc. Tento žalm je chválou moudrosti, která dává přednost Božímu zákonu před mocí, bohatstvím či slávou. Je to ale také rozhodnutí pro Hospodina.*

Odpověď: **Jak miluji tvůj zákon, Hospodine!**

Prohlásil jsem za svůj úděl, Hospodine, – že budu střežit tvá slova.
– Lepší je pro mě zákon tvých úst – než tisíce ve zlatě a stříbře.
Ať je mi útěchou tvé milosrdenství, – jak jsi slíbil svému služebníku.
– Ať se mi dostane tvého slitování, abych byl živ, – neboť tvůj zákon je mé potěšení. Proto miluji tvé předpisy – více než zlato, než ryzí zlato. – Proto jsem si vyvolil všechna tvá nařízení, – nenávidím každou falešnou cestu. Podivuhodná jsou tvá přikázání, – proto je zachovává má duše.
– Výklad tvých slov osvěcuje, – poučuje prosté lidi.

2. ČTENÍ *Pokračujeme v četbě z osmé kapitoly Listu Římanům, kterou vrcholí Pavlova argumentace o ospravedlnění z víry a nikoli ze skutků Zákona (plnění předpisů). Dnešní tři verše ukazují vztah mezi povoláním a ospravedlněním, kterým se zde rozumí možnost žít v Boží blízkosti a přízni.*

Řím 8,28-30

Bratři! Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které si napřed vyhlédl, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratrů. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

EVANGELIUM

Celá třináctá kapitola je věnována podobenstvím. Poslední část se soustředí na tajemství Božího království. Důležitý je zejména konec této kapitoly, který je také závěrem dnešní perikopy.

Mt 13,44-52

Ježíš řekl zástupům: „Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také podobné obchodníkovi, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Dále je nebeské království podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné. Když je plná, rybáři ji vytáhnou na břeh, posadí se, co je dobré, vyberou do nádob, co však za nic nestojí, vyhodí. Tak to bude při skonání věku: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů. Rozuměli jste tomu všemu?“ Odpověděli: „Ano.“ A on jim řekl: „Proto každý učitel Zákona, který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré.“

K ZAMYŠLENÍ

Současní lidé vnímají křesťanství jako otázku morálky a sociálních apelů. Ale třináctá kapitola Matoušova evangelia, která reflektovala růst Božího království, mluví o hospodaření, péči o svěřené statky. Máme před očima ekonomiku, zodpovědnost za své jednání, dopad svých rozhodnutí, zkrátka hospodaření. Řecký originál textu užívá v dnešním posledním verši perikopy slovo oiko-despotés. Oikos znamená dům a despotés se překládá jako pán, majitel. Oikodespotes je tedy pán domu. Nebyl to především zlý člověk podléhající pokušení moci, ale někdo zodpovědný za fungování celého domu. Boží království se ve světě šíří díky těm, kdo jsou ochotni stát se zodpovědnými za svěřený fantastický Boží dar spásy.

sv. Charbel Makhlouf (Šarbela Machlúfa) Pocházel z Libanonu. Stal se pokorným a asketickým řeholníkem v Annaya. V r. 1859 přijal v Bkerke kněžské svěcení. Vynikal v tvrdé práci i adoraci a velmi se osvědčil ve službě lidem. Později žil jako poustevník. Protože byl vždy dokonale poslušný svého představeného, vykonal mnoho divů. Ty pokračovaly u jeho hrobu i po smrti. Narodil se 08. 05. 1828 v libanonské vesnici Beka'kafra a byl pokřtěn podle maronitského obřadu jménem Youssef. Měl pět starších sourozenců. Ve třech letech jim zemřel otec a starost o jejich chudou rolnickou rodinu převzal strýc Tonios. Další dva strýcové byli poustevníky u Kouzhaya a vyprošovali jejich rodině potřebné milosti.

Bože, Tys povolal svého svatého kněze Šarbela k mimořádné kázni uprostřed strohosti pouště a jeho srdce jsi naplnil veškerou ctností; dej nám, prosíme, abychom i my následovali Krista v jeho utrpení kříže a dosáhli jeho věčného království. Prosíme o to skrze Tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.